

LRT „(Ne)emigrantų“ laidoje šį vakarą – reportažas apie „Tulpinių“ lyderio Algimanto Vertelkos sūnų Titą. Vaikinas neslepia: jis – vieno žiauriausių Lietuvos istorijoje nusikaltėlių, devyniasdešimtaisiais Panevėžyje siautusios, visą šalį šiurpinusios „Tulpinių“ gaujos lyderio sūnus. Laidoje Titas pasakoja apie tai, kodėl iš Lietuvos pabėgo į kitą šalį, apie savo svajones aplankyti kone visą pasaulį ir, žinoma, apie santykius su tėvu – Algimantu Vertelka, arba „Pinčia“.

Baigęs vidurinę mokyklą vaikinas nutarė išvykti taip toli, kur niekas jam nekljuotų jokios etiketės. Titas nusprendė, kad keliauti po pasaulį ir kolekcionuoti įvairias patirtis bus daug įdomiau, nei toliau mokytis. Nors daug kas bandė atkalbėti nuo tokios idėjos – patarimų jis neklausė. „Žiauriai norėjau keliauti, bet visą laiką mano šeimoje sakydavo: kaip mokslas, ką tu veiksi toliau, po 12 klasių? Visą laiką jaučiau spaudimą aplinkui, bet labai norėjau spjauti į viską“, – laidoje „(Ne)emigrantai“ pasakos vaikinas.

Taip vieną dieną ir padarė. Su draugu iš Lietuvos Titas tiesiog akiai dūrė į žemėlapi ir pataikė į Kipro salą. Taip ir atsidūrė šioje saloje. Tiesa, pradžia nebuvo tokia sklandi, kokios jie tikėjosi. Tačiau šiuo metu Kipre Titas dirba barmenu ir sako, jog myli savo darbą ir džiaugiasi kiekviena diena.

Visais savo planais ir apmąstymais apie ateitį Titas dalijasi ir su Pravieniškių pataisos namuose kalinčiu tėvu: „Jis buvo vienas pirmųjų žmonių, kuris apie tai sužinojo, nes aš su juo atviras, nebijau jam kažką pasakyti. Jis dažniausiai leidžia man suklysti ir suprasti, kad tai yra klaida, kurią aš turėsiu gal vėliau ištaisyti“, – apie santykius su tėvu laidoje pasakoja Titas Vertelka.

Visą vaikystę be tėvo augęs jaunas Vertelka puikiai prisimena patį pirmą kartą, kai mama jį nuvežė į įkalinimo įstaigą susipažinti su tėčiu. „Kai jį pamačiau, iškart pajaučiau tą ryškiai – tai yra mano tėtis. Žinojau, kad ten mano tėtis ir labai džiaugiausi“, – laidoje „(Ne)emigrantai“ atvirai kalba Titas Vertelka.

Vertelkos pavardė Lietuvoje žmonėms kelia šiurpą. Titas neslepia – tai jis jautė visą gyvenimą, kai tik kam nors prisistatydavo. Per daug metų matė ir girdėjo pačių įvairiausių reakcijų. Tačiau slėpti to, kas jis yra, niekada negalvojo.

Neretai žmonės įsivaizduoja, kad nusikaltėlių vaikai skęsta prabangoje, bet Titas sako niekada jos nepatyręs. Kai jo tėvas buvo nuteistas visam likusiam gyvenimui sėdėti už grotų, šeimai nepaliko jokios auksinės skrynelės: „Žmonės galvoja, kad viską gaunu iš tėčio, kad čia tėčio pinigai, kad aš čia aukso luituose gyvenu. Tikrai ne. Gyvenime to nebuvo. Mes su mama ir sese labai paprastai gyvenom.“

„Šeimos, kurioje gimei, nepasirinksi“, – ne kartą pakartoja jaunasis Vertelka. Daug kas jo vietoje galbūt ir būtų išsižadėję tėvo, bet jis pykčio nejaučia. „Tėvas buvo nusikaltėlis, o aš būsiu nuotykių ieškotojas“, – įsitikinęs Titas, pats dar nesuvokdamas, kur jo klajonės gali nuvesti. Viena jis tikrai žino – niekada nevergaus pinigams ir nesistengs tapti turtuoliu, nes iš savo šeimos istorijos mato, kad turtų troškimas nuveda blogu keliu.

Kol žmonių likimus griovęs nusikaltėlis „Pinčia“ sėdi belangėje ir mato tik keturias sienas, jo sūnus Kipre dirba ilgas, naktines pamainas ir mėgaujasi laisvu doro žmogaus gyvenimu. Spalvinga Tito Vertelkos istorija – jau šiandien 19.30 val. laidoje „(Ne)emigrantai“ per LRT TELEVIZIJĄ ir LRT.lt.

